افزایش تهدیدها در آسیا، توکیو را متقاعد کرده تابوهای دفاعی خود را کنار بگذارد

برخاستن ژاپن

مترجم: حسن توان

روز ۱۶ دسامبر، ژاپن با برداشتن محدودیت‌های سیاست نظامی خود که چندین دهه آن را حفظ کرده بود، گام مهمی برای بدل‌شدن به یک قدرت طبیعی جهانی برداشت. این کشور، با اتخاذ راهبرد تازه امنیت ملی، با افزودن ۳۱۵ میلیارد دلار به هزینه دفاعی خود در پنج سال آینده، نه‌تنها بودجه نظامی خود را دو برابر می‌کند، بلکه همچنین به توسعه توان ضدحمله خود می‌پردازد که به ژاپن اجازه می‌دهد به حمله انتقامی به خاک دشمن دست بزند. راهبرد تازه، علامت یک تغییر عمیق و چشمگیر در سیاست پیشین توکیو به حساب می‌آید. سال‌ها بود که ناظران روابط بین‌الملل می‌گفتند ژاپنی‌ها به‌طور حتم توانایی جمعیتی، اقتصادی و فنی آن را دارند که به یک قدرت بزرگ تبدیل شوند. این کشور، اگرچه نقش عمده‌ای در توسعه حکمرانی جهانی و جنبه‌های دیگر سیاست بین‌الملل بازی می‌کند، اما در بُعد نظامی، به‌طور سنتی خود را به فعالیت‌های چندجانبه حفظ صلح و اتحاد با ایالات متحده محدود کرد و اجازه نداد تا هزینه‌های دفاعی آن از یک درصد تولید ناخالص داخلی فراتر رود. «جنیفر لیند» دانشیار مؤسسه مطالعات ژاپن در دانشگاه هاروارد، در نشریه «فارن‌افرز» می‌نویسد: این محدودیت نظامی، راهبرد اصلی امنیت ملی ژاپن از جنگ جهانی دوم تاکنون بوده است. در طول جنگ سرد، دولت‌های متعدد در توکیو از نفوذ نظامیان در سیاست جلوگیری کردند و از تن‌دادن به حکمرانی نظامی سر باز زدند. ایالات متحده بارها به ژاپن فشار وارد آورد تا بیشتر بر امور نظامی تمرکز کند و هزینه بیشتری در این راه صرف کند. برخی محافظه‌کاران در حزب مسلط لیبرال‌دموکرات نیز از افزایش توان نظامی حمایت می‌کردند. اما این تقاضاها در مقابل مفهوم پساجنگ راهبرد دفاعی قرار می‌گرفت که بر اساس آن، ارتش باید صرفا در جهت برنامه‌های دفاعی کار کند و از مأموریت‌ها و قابلیت‌های تهاجمی پرهیز کند. این نظریه در قانون اساسی و سایر قوانین ژاپن ریشه دارد که توسط احزاب متعدد مخالف و افکار عمومی این کشور پشتیبانی می‌شود. سیاست امنیتی بسیار محدود توکیو، خط قرمزهایی درخصوص اعمال قدرت ایجاد کرد و ممنوعیت‌هایی در حوزه‌هایی همچون موشک‌های دوربرد، علمیات آبی- خاکی و ناو هواپیمابر به وجود آورد. در این سال‌ها، آن هم در زمانه افزایش خطرات، توکیو گاهی عقاید خود درباره ظرفیت‌ها و نقش دفاعی در مقابل نقش تهاجمی را مورد بازنگری قرار داد. به عنوان مثال، وقتی در سال ۱۹۹۸، کره‌شمالی به پرتاب آزمایشی موشک بر فراز ژاپن اقدام کرد، توکیو تصمیم گرفت به ماهواره‌های نظامی دست یابد که پیش‌تر این کار را نظامی‌کردن غیرقانونی فضا می‌دانست. ژاپن اکنون نیروی دریایی و ناوهای هواپیمابر کوچک در اختیار دارد، اما هنوز سیاست دفاعی آن با استحکام زیاد پابرجاست.

با این حال، راهبرد امنیتی تازه نشان‌دهنده یک تغییر چشمگیر است. دولت ژاپن با دوبرابرکردن بودجه دفاعی و تعهد به دستیابی به توانایی حمله متقابل، سیاست‌هایی را وضع کرده است که دهه‌ها در مورد آن بحث صورت گرفت و همیشه نیز جلوی آن گرفته شد. در مقابل این تغییرات اعلامی، منتقدان در پکن و جاهای دیگر، ژاپن را متهم خواهند کرد که می‌خواهد به نظامی‌گری گذشته سیاه خود بازگردد. اما این اتهام نادرست است؛ چراکه ژاپن یک شهروند جهانی مسئول است و در نوع حکمرانی، توسعه، فناوری، هنر و فرهنگ، پیشرو به حساب می‌آید. حتی با وجود اعلام این تغییرات، همچنان سیاست امنیتی ژاپن با ائتلاف آمریکا-ژاپن گره خورده است. ژاپن بدون اینکه به دامن نظامی‌گری درافتد، به دلیل افزایش تهدیدهای منطقه‌ای و پس از مدت‌ها تردید، در حال واکنش نشان‌دادن است. از منظر ایالات متحده و شرکای او، راهبرد امنیتی تازه ژاپن قابل تحسین است؛ چراکه یک کشور صلح‌طلب و دارای توانایی عظیم اقتصادی و فناوری، در حال افزایش سهم خود در تأمین امنیت منطقه‌ای است.

تهدیدها در آسیا

وجود خطرات بزرگ در آسیا موجب تغییر تاریخی در سیاست ژاپن شده است. چین به شدت در حال تقویت زرادخانه سلاح‌های اتمی و متعارف خود است. نیروی هوایی این کشور و کشتی‌های جنگی آن، به‌طور مرتب به حریم آبی ژاپن و جزایر مورد اختلاف دو کشور تعرض می‌کنند. پکن به‌طور فزاینده، تایوان را که ژاپن از دموکراسی‌اش تجلیل می‌کند و استقلال آن را برای امنیت ملی خود حیاتی می‌داند، مورد تهدید قرار می‌دهد. به‌علاوه، دولت چین به موازات افزایش تهدید نظامی، هم‌زمان علیه ملی‌گرایی ژاپن تبلیغ می‌کند و بر قساوت‌های توکیو در جنگ جهانی دوم انگشت می‌گذارد. تهدید کره‌شمالی نیز در حال افزایش است. این کشور به آزمایش‌های موشکی خود سرعت بخشیده است. در مقایسه با بیشترین تعداد آزمایش موشکی در گذشته یعنی ۲۶ بار که در سال ۲۰۱۹ اتفاق افتاد، کره‌شمالی امسال ۸۶ آزمایش موشکی انجام داده است. با ورود موشک‌های این کشور به حریم هوایی ژاپن، شهروندان ژاپنی به صدای آژیر خطر و اعلام رفتن به پناهگاه عادت کرده‌اند. پیونگ‌یانگ، از سال ۲۰۰۶ تاکنون، شش آزمایش اتمی انجام داد که کارشناسان در مورد هفتمین آن هشدار می‌دهند. کره‌شمالی که در ابتدا تنها تعداد کمی سلاح اتمی کوچک در اختیار داشت، اکنون به پیشرفت‌های زیادی در تولید بمب‌های قدرتمند هیدروژنی دست یافته است. پیونگ‌یانگ اخیرا راهبرد خود را به سود استفاده از سلاح‌های تاکتیکی اتمی در میدان جنگ و دست‌زدن به حمله پیش‌دستانه تغییر داده است. جنگ اوکراین نیز ازجمله عواملی بود که باعث تغییر عقیده ژاپنی‌ها شد. افکار عمومی این کشور به شدت از اعمال تحریم علیه روسیه حمایت کرد. ضمن اینکه دفاع موفق اوکراینی‌ها در مقابل تهاجم روس‌ها، این پیام را به داخل ژاپن فرستاد که آمادگی نظامی در برابر حملات احتمالی ضروری است. تهدیدهای فزاینده‌ای که برشمرده شد، دولت ژاپن را وادار کرد تا به تغییری تاریخی درخصوص سیاست امنیتی خود دست بزند. اول اینکه راهبرد تازه امنیت ملی باعث خواهد شد تا بودجه دفاعی ژاپن در پنج سال آینده دو برابر شود. هزینه نظامی این کشور در حال حاضر ۵۴ میلیارد دلار است که تغییر چشمگیر اخیر، آن را به حدود ۸۰ میلیارد دلار تا سال ۲۰۲۷ خواهد رساند. از سال ۱۹۵۷ تاکنون، توکیو هزینه نظامی خود را تا حدود یک درصد تولید ناخالص ملی ثابت نگه داشته است؛ حدنصابی که به یک نماد در داخل و خارج ژاپن درخصوص محدود نگه‌داشتن بودجه امنیت ملی بدل شده بود. علی‌رغم سال‌ها مخالفت بسیاری از محافظه‌کاران، افکار عمومی و تلاش مخالفان موجب شد تا حدنصاب یک درصد پابرجا بماند. اما امروزه و با افزایش تهدیدهای محیطی، افکار عمومی ژاپن از افزایش هزینه نظامی حمایت می‌کند. اکنون ژاپن از نظر بودجه نظامی در جایگاه هشتم جهان قرار دارد که با این تغییر رویکرد، آنها تنها پس از آمریکا و چین به سومین کشور پرهزینه نظامی جهان تبدیل خواهند شد. این موضوع باعث تحریک هند، عربستان سعودی و قدرت‌های بزرگ اروپایی خواهد شد (آلمان نیز اخیرا از افزایش عمده بودجه دفاعی خود خبر داد که احتمالا جایگاه این کشور را در این فهرست ارتقا خواهد داد). دوم اینکه افزایش توان موشکی چین و کره‌شمالی موجب شد تا توکیو راهبرد خود را از اتکای صرف به دفاع موشکی، به قابلیت انجام ضدحمله تغییر دهد. در صورتی که جنگی در کره یا تایوان روی دهد، دشمن احتمالا به تأسیسات ژاپنی حمله می‌کند تا پایگاه‌های هوایی مهمی را که توسط نیروهای آمریکایی استفاده می‌شود، نابود کند. با افزایش توان موشکی چین و کره‌شمالی، نخست‌وزیر «فومیو کیشیدا» و سایر رهبران ژاپن از این می‌ترسند که موشک‌های دفاعی موجود در زرادخانه این کشور، دیگر کافی نباشد. به همین خاطر، دولت در حال چرخش به سمت راهبرد ضدحمله است. قابلیت ضدحمله، ژاپن را قادر خواهد کرد تا در صورتی که هدف حمله موشکی قرار گیرد، دست به حمله متقابل علیه موشک‌اندازها و مقر فرماندهی دشمن بزند تا حملات بعدی آنها را خنثی کند. کیشیدا از ایالات متحده درخواست کرد تا ۵۰۰ موشک تام‌هاوک به ژاپن بفروشد که این کشور را قادر می‌کند تا به اهداف نزدیکی در چین و سراسر خاک کره‌شمالی ضربه بزند. واشنگتن با این درخواست موافقت کرد و رئیس‌جمهور بایدن، ژاپن را «خریدار اولویت‌دار» خطاب کرد. نیروهای دفاعی زمینی ژاپن نیز در حال کار برای افزایش برد موشک‌های ضد کشتی نوع ۱۲ خود هستند که انتظار می‌رود انواع ارتقایافته آن تا سال ۲۰۲۶ آماده شوند.

رهبران ژاپنی دهه‌ها بود که درباره این توانایی‌ها بحث می‌کردند. در سال ۱۹۵۶، نخست‌وزیر هاتویاما ایشیرو، از حزب لیبرال‌دموکرات، استدلال کرد که ضدحمله‌ها دفاعی هستند بنابراین قانونی به شمار می‌روند. او ادامه داد: «فکر نمی‌کنم معنای قانون اساسی این باشد که ما بنشینیم و منتظر مرگ بمانیم». اما در آن زمان، مخالفان داخلی، تلاش او برای تغییر را ناکام گذاشتند. امروزه دیگر، هم اوضاع منطقه و هم سیاست ژاپن تغییر کرده است. حتی شریک ائتلافی حزب لیبرال‌دموکرات، یعنی کمیتو که صلح‌طلب محسوب می‌شود، به خاطر افزایش تهدیدهای منطقه‌ای، از به‌دست‌آوردن قابلیت ضدحمله حمایت می‌کند، اگرچه قانون‌گذاران آن خواستار اعمال محدودیت‌هایی درخصوص اهداف و شرایط حملات شده‌اند.

این تغییرات تاریخی، هم‌زمان با افزایش همکاری ژاپن با شرکای منطقه‌ای رخ داده است. پیش‌تر، به‌خصوص از سال ۲۰۱۸، به دلیل حکم دادگاه عالی کره‌جنوبی در محکومیت استفاده اجباری از کارگران کره‌ای در هنگام جنگ جهانی دوم، همکاری‌های دوجانبه میان دو کشور آسیب دیده بود، اما با این حال، در واکنش به افزایش سرعت کره‌شمالی در انجام آزمایش‌های موشکی، رهبران توکیو و سئول علاقه خود به ازسرگیری همکاری‌های مشترک امنیتی را اعلام کردند. دو کشور، همچنین تمرین‌های مشترک نظامی خود با آمریکا را افزایش داده‌اند. البته شایان ذکر است که ژاپن و کره‌جنوبی هنوز هم درگیر مناقشات سرزمینی هستند که بر واکنش سئول به اعلامیه تاریخی ژاپن اثر گذاشته است. دو کشور هنوز درخصوص اینکه آب‌های مشترک میان خود را دریای ژاپن یا دریای شرق بنامند، اختلاف‌نظر دارند. با وجود این، آنها در ماه اکتبر موافقت کردند تا نیروی دریایی خود را برای انجام تمرینات سه‌جانبه دفاعی به همراه ایالات متحده اعزام کنند.

احیای همکاری امنیتی ژاپن و کره‌جنوبی به همراه استقبال توکیو از دستیابی به قابلیت ضدحمله و دوبرابرکردن بودجه دفاعی، تحولات چشمگیری به شمار می‌روند. در این میان، چین و دیگر منتقدان، به‌طور حتم، ژاپن را به بی‌ثبات‌سازی منطقه متهم خواهند کرد. اما توکیو به مدت ۷۵ سال یکی از محدودترین برنامه‌های دفاعی جهان را دنبال می‌کرد؛ به گونه‌ای که در مقایسه با آن حتی کانادا نیز کشوری تهاجمی به حساب می‌آمد! تغییر راهبرد امروز ژاپن، نه ماهیتی جاه‌طلبانه، بلکه دلیلی دفاعی دارد. این تغییرات، به‌طور شفاف در میان شرکای ائتلافی و در مقابل چشمان ناظر و صلح‌طلب افکار عمومی ژاپن مورد بحث قرار گرفته است. حداقل از منظر آمریکا و متحدان آن، اقدامات تازه ژاپن خبر خوبی به حساب می‌آید و علامتی است مبنی بر اینکه یک کشور صلح‌طلب می‌خواهد در تأمین امنیت آسیا سهم بیشتری داشته باشد.

دوگانه سیاست و خشونت

کورش الماسی

تحلیل‌ها، خبرها و اظهارنظرهای بی‌شماری درباره وقایع اجتماعی اخیر از سوی افراد، گروه‌ها، جناح‌ها و حتی کشورهای بیگانه با اهداف و منافع متفاوت و متضاد ارائه شد؛ اما جای تبیین چرایی، چیستی و کارکرد پدیده خشونت، تقریبا در بیشتر تحلیل‌ها و اظهارنظرهای صادقانه و مغرضانه خالی بوده و هست. به امید توسل به خرد، به‌جای خشونت به‌عنوان ابزاری انسانی، کم‌هزینه، پایدار و کاربردی‌تر به‌منظور آرامش اجتماعی پایدار، حل‌وفصل انواع و انبوه چالش‌های اجتماعی و اعتبارسنجی ادعاهای بحق و ناحق افراد و گروه‌های گوناگون اجتماعی و سیاسی، درباره ریشه‌های حوادث اجتماعی اخیر، این موجز تلاشی است برای تبیین چیستی، چرایی و کارکرد پدیده خشونت اجتماعی (سیاسی).

خشونت چیست؟ به کلی‌ترین بیان، فعل خشونت به معنی آسیب‌زدن (فیزیکی، روحی، اجتماعی، مالی و...) یا آسیب‌دیدن است. اینکه خشونت ممکن است رفتاری واکنشی مبتنی بر احساساتی مانند ترس، خطر، مورد بی‌عدالتی قرارگرفتن، ناامیدی و... یا رفتاری کنشگرانه، آگاهانه و برنامه‌ریزی‌شده در راستای تحقق برخی اهداف از پیش تعیین‌شده باشد. بنابراین می‌توان به‌خطرافتادن امنیت جانی، مالی، روان‌شناختی، خواسته‌ها و تحقق اهداف، منافع (فردی و اجتماعی)، نیاز و... را منشأ رفتار خشونت‌آمیز در انسان‌ها تلقی کرد. از آنجایی که درک و تبیین ظهور و بروز خشونت در تنش‌های اخیر اجتماعی مدنظر است، طبیعی است که ریشه‌های سیاسی خشونت باید درک و تبیین شود. به‌طورکلی، دو نوع خشونت سیاسی وجود دارد: یک، خشونت قانونی که ابزار صیانت از منافع شهروندان (انسانیت) است. دو، خشونت غیرقانونی که ابزار صیانت از منافع یک اقلیت است. موضوعی که برخی سیاست‌ورزان و صاحب‌منصبان کشورهای درحال‌توسعه به دلایل گوناگون توانایی درک آن را ندارند، اینکه در جهان خردبنیاد و دانش‌بنیاد معاصر، استفاده از خشونت غیرقانونی، روشی غیرکاربردی، ناپایدار، پرهزینه و متعلق به قرون پیشین است. خشونت سیاسی تا قبل از ابداع قانون اساسی (دستاورد «تولد خرد جمعی» در عصر روشنگری) به‌عنوان مبنای حکمرانی در «عصر خرد جمعی»، صرفا در راستای حفظ منافع برخی افراد یا یک اقلیت اجتماعی تلقی می‌شد؛ اما خشونت مبتنی بر قانون اساسی به عنوان نقشه راه تحقق منافع ملی (جمعی)، توسط شهروندان در جوامع خرد و دانش‌بنیاد نوین به‌عنوان ابزار صیانت و تحقق منافع جمعی درک، پذیرفته و اعمال شد.

آیا خشونت قانونی مشروعیت دارد؟ صیانت از منافع ملی تنها توجیه اخلاقی، کاربردی و قابل‌قبول است. به عبارتی، حاکمیت تنها به‌منظور صیانت از منافع ملی (رفاه، امنیت، آرمش، امید و...) مجاز به اعمال خشونت است. توسل به خشونت به‌منظور صیانت از انواع اهداف، منافع و آرمان‌های غیرملی (غیرجمعی) نمی‌تواند مشروعیت اخلاقی، اجتماعی، انسانی و ملی داشته باشد. خشونت از هر منظر که بررسی شود، ابزار رفتاری معطوف به تحقق برخی اهداف و خواسته‌ها یا پرهیز از برخی شرایط آتی از سوی شهروندان و حکومت است. شهروندان برای تحقق مطالبات انسانی و اجتماعی و حکومت‌ها برای تمکین شهروندان در برابر قوانین، متوسل به خشونت می‌شوند. باید پرسش شود رفتار و اعمال خشونت‌آمیز در چه شرایطی در شهروندان ظهور و بروز پیدا می‌کند؟ به عبارتی، چرا برخی مواقع شهروندان دست به اعمال خشونت‌آمیز می‌زنند؟ در اغلب موارد، «مسدودبودن انواع کانال‌های تأثیرگذاری و انتقال خواسته‌ها به مدیریت کلان سیاسی در چارچوب نظم حقوقی مستقر»، اصلی‌ترین منشأ اقدام به رفتار و اعمال خشونت‌آمیز از سوی شهروندان است.

خردمندانه، پایدار و کم‌هزینه‌ترین ابداع انسان‌ها در «عصر حکمرانی مبتنی بر خرد جمعی» برای «پرهیز از خشونت به‌منظور حفظ منافع یک اقلیت»، صندوق رأی است. به عبارتی، صندوق رأی راهکار جوامع توسعه‌یافته خردبنیاد به‌منظور جایگزین‌کردن ابزار خشونت برای حفظ منافع فردی یا یک اقلیت است. خلأ صندوق رأی به‌طور اجتناب‌ناپذیری نه‌تنها منجر به بروز، تداوم و افزایش خشونت می‌شود، بلکه بستری امن برای دخالت و بهره‌برداری بیگانگان از تنش‌های اجتماعی داخلی فراهم می‌کند. اینکه «جایی که صندوق رأی نباشد، خشونت پدیدار می‌شود، یک قاعده ابدی و اجتناب‌ناپذیر در عالم حکمرانی با هر نوع ساختاری است».

ضروری و سودمند است تا «دغدغه‌مندان حفظ و امنیت منافع یک اقلیت» به نکته‌ای کلیدی و بسیار کاربردی توجه داشته باشند؛ اینکه به گواه شواهد و تجربیات بی‌شمار تاریخی، جایی که منطق، عقلانیت و اهداف جمعی (ملی) مبنای حکمرانی نباشد، ظهور و بروز خشونت اجتماعی و سیاسی (با یا بدون دخالت و مدیریت بیگانگان) اجتناب‌ناپذیر است. در جهان خردبنیاد معاصر، اهداف ملی سودمند، کم‌هزینه، پایدار و اخلاقی‌ترین بستر (راهکار) پرهیز از خشونت اجتماعی و سیاسی است.

یکی از بدیهیات عالم سیاست‌ورزی در جهان توسعه‌یافته معاصر این است که «خشونت اجتماعی و سیاسی، تبلور تضاد و تناقض منافع یک اقلیت با منافع ملی (جمعی) است». اینکه «میزان خشونت اجتماعی و سیاسی تابع این حقیقت است که نظم (ساختار) مدیریت کلان سیاسی تا چه میزان تبلور منافع ملی است». در ساختارهای مدیریت کلان سیاسی که مبتنی بر اراده، خرد جمعی و منافع ملی باشند، زمانی که ساختار تصمیم‌گیری کلان سیاسی به هر دلیل، توانایی پاسخ‌گویی به مطالبات (امید، نشاط، اخلاق سیاسی، اشتغال، غذا، مسکن، آموزش، بهداشت و درمان و...) شهروندان را نداشته باشد، بدون توسل به «خشونت» مبتنی بر صیانت از منافع یک اقلیت، از طریق صندوق رأی به خواست عمومی تمکین می‌کند. به عبارتی، تمکین به خواسته‌های عمومی، بارزترین نشان ساختارهای کلان سیاسی برآمده از خرد و منافع ملی است. «بودن یا نبودن در عرصه سیاسی تابع یا برایند درک عینی حقایق و شرایط اجتماعی، سیاسی و انسانی است. تلاش برای بودن در عرصه سیاسی بدون درک شرایط عینی نه‌تنها کوتاه‌مدت بلکه پرهزینه و آسیب‌زا خواهد بود».

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق
۸۶۰۳۶۱۱۹
WWW.SHARGHDAILY.IR

برگه سبز خودرو تیبا ۲
به شماره شاسی : NAS۸۲۱۱۰۰L۱۲۹۰۶۸۲
به شماره پلاک : ۴۰ ایران ۹۶۴ س ۲۳
به شماره موتور :M۱۵/۹۰۷۷۶۹۴
مفقود گردیده و فاقد اعتبار می باشد.

کارت دانشجویی **اینجانب یاسمن کارگر** نام پدر محمد با شماره دانشجویی ۴۰۱۵۲۲۰۰۷ از دانشگاه علم و صنعت رشته مهندسی کامپیوتر در مقطع کارشناسی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۱۶۰۳۱۹۰۷۸۰۰۷۱ هیات دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه دو کرمان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی **خانم اختر عبداللهی گیشین** به شناسنامه شماره ۲ کدملی ۲۹۹۳۲۶۲۱۷۳ صادره کرمان فرزند علی در سه دانگ مشاع از ششدانگ و **آقای رضا مهدی خانی** به شناسنامه شماره ۲۸۲ کدملی ۳۱۸۹۸۴۹۹۸۶ صادره گلباف فرزند حسن در سه دانگ مشاع از ششدانگ یکباب خانه مشتمل بر طبقه فوقانی به مساحت ۲۱۱,۱۵ مترمربع پلاک شماره ۱۷۰۷۹ فرعی از۳۹۶۸ اصلی مجزی شده از پلاک ۷۶۵ فرعی از اصلی مذکور واقع در بخش۲ حوزه ثبت ملک منطقه دو کرمان آدرس کرمان سرآسیاب خیابان شهید اشرف گنجوئی خریداری از مالک رسمی آقای حسین احمدی نژاد محرز گردیده است.لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند.بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م الف ۱۴۲۸۲۹۱
تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۱/۰۹/۲۹
تاریخ انتشار نوبت دوم :۱۴۰۱/۱۰/۱۴
محمودمهدی زاده
رییس ثبت اسناد و املاک منطقه ۲کرمان

برگ سبز **خودرو فیدلیتی پرایم** رنگ سفید مدل ۱۴۰۱ به شماره پلاک ۶۱ ط ۹۹۶ ایران ۳۷ و شماره موتور SQRE4T15C*ACNC00493 و شماره شاسی NAGC1AB49N1008813 به نام **نادر رستمی** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

سند کمپانی **خودرو سمند سورن** رنگ مشکی متالیک مدل ۱۳۸۸ به شماره موتور ۱۲۴۸۷۲۶۰۶۱۴ و شماره شاسی NAACC1CF09F415346 مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز و فاکتور کمپانی **خودرو پژو207i-TU5** رنگ مشکی متالیک مدل ۱۴۰۱ به شماره پلاک ایران ۹۷-۵۵۱ق۴۲ شماره موتور 167B0157874 و شماره شاسی NAAR03FE8NJ275279 به نام **مهدی شهسواری ابهری** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

مدرک فارغ التحصیلی **اینجانب علی زوار** فرزند احمد، به شناسنامه ۵۶۸۷ در مقطع کارشناسی رشته عمران عمران به شماره ۱۳۸۵۱۰۹۰۱۷۷۵ صادره از دانشگاه آزاد زاهدان مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد، از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به واحد دانشگاهی ارسال نمایند.

آگهی دعوت مجمع عمومی مؤسس
انجمن کارخانجات پنبه پاک کنی
اولین مجمع عمومی انجمن کارخانجات پنبه پاک کنی ، روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۱۰ ساعت ۰۹:۳۰ در محل دفتر انجمن به آدرس : تهران- خیابان فاطمی- خیابان رامندی سوم کوچه شهرام پلاک ۱ واحد ۶ طبقه سوم برگزار می گردد. از کلیه کارفرمایان عضو شاغل در کارخانجات مربوطه دعوت می شود در جلسه مذکور شرکت نمایند.
دستور جلسه :
۱-تصویب اساسنامه
۲-انتخاب اعضای اصلی و علی البدل هیئت مدیره و بازرسان
۳-انتخاب روزنامه کثیر التنشار جهت درج آگهی های انجمن
۴-نحوه اطلاع رسانی به اعضاء
هیئت مؤسس:
۱-بهروز نیک نگر ۲- محمد رضا نصرآبادی منفرد ۳- محمد درستکار